

Bron: Maximiliaan Winkelhuis

Maximiliaan Winkelhuis (58) is managementcoach en communicatie- en leiderschapstrainer. Aan de telefoon: 'Petra zat links van mij bij een diner en ja, daar gebeurde wat. Het was magie. Heel zelden kom je iemand tegen van wie je merkt: ik

snap jou, jij snapt mij. Binnen vijf minuten hadden we het over hoe iemand ruikt, hoe je geur ervaart. Dat niveau van intimiteit bereik je soms pas na jaren. Ik dacht: ik heb een nieuwe vriendin gevonden. Maar ze vroeg me tot mijn verras-

sing of ik haar wilde coachen. Vriendschap is dan uitgesloten – dat kwam er pas later van. De gedachte 'wat als ik geen diplomaat meer zou zijn?' speelde toen al bij haar. Ik hoefde de poort alleen maar verder open te zetten.'

'Straks vlieg ik naar Londen voor een conferentie. Ik ben dol op die stad, het is de stad waar ik politiek volwassen ben geworden. In 1990 studeerde ik er aan de School of Oriental and African Studies en daar realiseerde ik me voor het eerst dat ik in een volledig witte omgeving, namelijk Leiden, had gestudeerd. Ineens moest ik door de ogen van Palestijnen, Oegandezen, Irakezen gaan kijken; mijn buurvrouwen op de campus kwamen uit India en Zimbabwe. Ik besepte dat Nederland een fantastisch land is, maar dat onze maat niet de maat der dingen is. Daar raakte ik nieuwsgierig naar de stem van de ander, naar de waarde van verschillen tussen mensen.

'En ik weet, als jij dit opschrijft, dat er mensen zijn die denken: daar heb je haar weer, veel te naïef, die Stienen kent de hardheid van de wereld niet. Ik heb toch al die opgewekte uitstraling, dat goede gemoed. Maar dit zijn de verhalen die ik wil vertellen, terwijl ik echt wel weet dat er verschrikkelijke dingen in de wereld gebeuren. Deze Razan Zaitouneh, over wie ik vertelde, ken ik persoonlijk. Ze is ontvoerd, misschien wel vermoord, het is verschrikkelijk. De enige manier om haar bestaan en dat van talloze anderen te erkennen is door erover te blijven vertellen.

'Door te delen dat er heel veel mensen zijn zoals zij, vol moed om het anders te doen. Ver weg in Egypte en Syrië, maar ook dichterbij. Op de Donnerberg in Roermond, waar ik vandaan kom, of in de Schilderswijk bij mij om de hoek in Den Haag. Mensen die hun wereld willen veranderen, vol optimisme, ook in de moeilijkste omstandigheden – daar vertel ik over in zalen in Sittard, in Bovenkarspel, in Eersel. Dat had ik tien jaar geleden niet kunnen bedenken.'

Petra Stienen in Broek in Waterland.
Foto Marijn Scheeres